

عنوان مقاله:

ضرورت مدیریت جامع منابع آب و خاک در حوزه های آبخیز کشور

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی بحران آب (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

هدایت الله زرین - عضو هیئت علمی گروه مرتع و آبخیزداری دانشگاه زابل

زمان شامحمدی - عضو هیئت علمی دانشگاه زابل

حمید محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد مرتعداری دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

مدیریت همیشه در مورد هماهنگی بین اجزا متفرق و نیز بعضاً در مورد نقش مدیر بحث می کند و در هر حال باید فضایی بزرگتر مورد قبول جامعه و فرهنگ در آن قرار گیرد. مدیریت منابع آب بدلیل ابعاد مکانی و زمانی و فراگیری وسیع و ارتباط با قوانین طبیعی، سازمانهای دولتی، غیر دولتی و خصوصی و ارتباط با مسئولیتهای امنیت غذایی و خدمات و مسائل زیر بنائی، از اهمیت خاصی برخوردار است. این مدیریت مشتمل بر مدیریت سیستم زمین، سیستم حیات و سیستم جامعه و مردم قرار می گیرد. بدین دلیل مدیریت منابع آب اجباراً بایستی مدیریت جامع چرخه آب را مد نظر قرار بدهد. این مدیریت مشتمل بر هماهنگی و همکاری در مدیریت آب و زمین برای نیل به اهداف استحصال آب مطمئن و عاری از هرگونه آلودگی، تخصیص بهنگام و تهیه آب مورد نیاز بخش کشاورزی، تامین آب شرب سالم، تامین نیازهای بخش صنعت و انرژی و محیط زیست، جلوگیری از فرسایش حوزه های آبخیز، کنترل سیل و رسوب و افزایش طول عمر مخازن سدها می باشد. این مدیریت ابعاد مختلفی دارد که نه تنها به بخش ها و وزارتخانه های مختلف بلکه به مردم و فرهنگ جامعه نیز مرتبط می گردد و لذا بصورت اجتناب ناپذیر بایستی در سطح ملی، بصورت جامع نگریسته شود. آبخیز یک واحد طبیعی برای آمایش و مدیریت سرزمین میباشد و مدیریت بر آن، مدیریت بر منابع زیست محیطی است؛ بطوریکه در حالت بهره وری حداکثر از منابع، حداقل خسارات زیست محیطی و اقتصادی و اجتماعی حاصل گردد. مدیریت جامع آبخیز، مدیریتی هماهنگ و موزون بر سیستمهای فیزیکی، بیولوژیک و اجتماعی و اقتصادی بوده و شرایطی فراهم می سازد که ضمن تامین منافع جامعه، تاثیر منفی بر منابع به حداقل برسد.

کلمات کلیدی:

مدیریت جامع، مدیریت منابع آب و خاک، حوزه آبخیز و آبخیزداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/64405>

